

ΣΧΟΛΙΑ, ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ, ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ, ΠΑΡΟΙΚΙΑ, ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΟΥ ΠΕΡΑΣΜΕΝΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

Μάθημα Δημοκρατίας και πολιτικού ήθους από την Αυστραλία

Προσφιλής κουβεντούλα στις παρέες μεταναστών σε όλο τον κόσμο και φυσικά στην ομογένεια στην Αυστραλία ήταν πάντα η σύγκριση της πατρίδας τους με τις χώρες υποδοχής. Μια σύγκριση περιττή και άδικη όταν συγκρίνεις χώρες φτωχές και ταλαιπωρημένες με χώρες προηγμένες και πανίσχυρες. Τί σύγκριση μπορεί να κάνει ένας Έλληνας μετανάστης στην Αμερική, την Γερμανία ή την Αυστραλία μετά την απελευθέρωση και τον εμφύλιο;

Κάποτε μια συμπάροικος ομολόγησε σε Αυστραλέζα γειτόνισσα ότι δεν της άρεσε η χώρα της και πήρε την πληρωμένη απάντηση «γιατί δεν επιστρέφεις, λοιπόν, στην πατρίδα σου;»

Σήμερα, όμως, θα τολμήσω να κάνω εγώ σύγκριση ανάμεσα στο πολιτικό κατεστημένο της Ελλάδας και της Αυστραλίας, της χώρας που πρώτη εφάρμοσε το δημοκρατικό πολίτευμα πριν χιλιάδες χρόνια και μιας χώρας με πολιτικό παρελθόν δυόμισυ αιώνων περίπου.

Επειδή συχνά παρακολουθώ τις συνεδριάσεις στην ελληνική Βουλή, μού φαίνονται απίστευτοι οι καυγάδες ανάμεσα στα κόμματα που προσβάλλουν τόσο τον κορυφαίο δημοκρατικό θεσμό, αλλά και αναδεικνύουν περίτρανα την έλλειψη πολιτικού ήθους.

Όχι πως στην Αυστραλία δεν συγκρούονται οι πολιτικοί, το κάνουν και πολλές φορές το παρακάνουν, όμως υπάρχει ένα όριο. Αλλά μήπως έχετε ακούσει καυγά ανάμεσα στον Παύλο Πολάκη και τον Αδωνη Γεωργιάδη; Ούτε σε καφενείο δεν θα ακούγατε τέτοιες εκφράσεις.

Όμως, πολιτικό ήθος δεν είναι μόνο οι καυγάδες, το πολιτικό ήθος αφορά και τον τρόπο που λειτουργεί ο Κοινοβουλευτισμός στις δύο πατρίδες μας.

Στην Ελλάδα έχουμε την οικογενειοκρατία, τα λεγόμενα... ρετιρέ, όπου η Βουλή θεωρείται μαγαζάκι τους από κάποιες προνομιούχες οικογένειες που το κληρονομούν οι απόγονοι, όπως οι Μπτσοτάκηδες, οι Καραμανλήδες, οι Παπανδρέου κλπ.

Σαν παράδειγμα θα αναφέρω τον αείμνηστο Κωνσταντίνο Μπτσοτάκη, πρώην πρωθυπουργό που απέκτησε μια τεράστια περιουσία με το βουλευτικό εισόδημα και σήμερα έχει γιο πρωθυπουργό, κόρη βουλευτή, εγγονό Δήμαρχο Αθηνών, έναν άλλο εγγονό διευθυντή τού γραφείου τού θείου του και πρωθυπουργού, ίσως και κάποιου άλλου συγγενή που αγνώω.

Στην Αυστραλία έχετε ακούσει για τον γιο πρωθυπουργού που ασχολήθηκε με την

Στην Αυστραλία έχετε ακούσει για τον γιο πρωθυπουργού που ασχολήθηκε με την πολιτική; Κάποιου Μέντζις, κάποιου Ουίτλαμ, κάποιου Φρέιζερ, κάποιου Χάουαρντ; Θυμάμαι πως μόνο ο γιος πρώην ηγέτη των Εθνικών διαδέχτηκε τον πατέρα του και ήταν η εξαίρεση στον κανόνα.

πολιτική; Κάποιου Μέντζις, κάποιου Ουίτλαμ, κάποιου Φρέιζερ, κάποιου Χάουαρντ; Θυμάμαι πως μόνο ο γιος πρώην ηγέτη των Εθνικών διαδέχτηκε τον πατέρα του και ήταν η εξαίρεση στον κανόνα.

Πολιτικό ήθος είναι και τα περιουσιακά στοιχεία των πολιτικών σύμφωνα με ένα πρόσφατο άρθρο που αφορούσε τους πολιτικούς «μεγιστάνες» στην Αυστραλία.

Σύμφωνα με το άρθρο, 205 πολιτικοί στο ομοσπονδιακό κοινοβούλιο είναι ιδιοκτήτες 421 κατοικιών, που αντιστοιχούν κατά μέσο όρο σε 2,05 σπίτια ο καθένας.

Από αυτά τα 421 σπίτια, τα 254 είναι κατοικίες των πολιτικών και μόνο 167 είναι επενδύσεις για 135 πολιτικούς, ή το 65%. Αυτό θεωρείται πλούτος για τους πολιτικούς, αφού από τους

κοινούς θνητούς μόνο το 20% είναι ιδιοκτήτες δύο ή περισσότερων σπιτιών.

Μόνο επτά κοινοβουλευτικοί δεν δήλωσαν κτηματική περιουσία, δηλαδή το 96.6% των πολιτικών έχουν τουλάχιστον ένα σπίτι.

Ποιοι, όμως, είναι οι πολιτικοί «μεγιστάνοι»;

Ενώ το 65% των πολιτικών στην ομοσπονδιακή αρένα έχουν δύο σπίτια, υπάρχει αριθμός τους που έχουν μεγάλη συλλογή κτηματικής ιδιοκτησίας, με πρωταγωνιστές Λίμπεραλ πολιτικούς.

Θα σας αποκαλύψω τα ονόματα «μεγιστάνων» πολιτικών με τις περιουσίες τους, αλλά παρακαλώ μην αρχίσετε να γελάτε όταν τους συγκρίνετε με Έλληνες πολιτικούς πραγματικούς μεγιστάνες, με δεκάδες σπίτια ο καθένας, με πρώην σπίτια φημισμένων ανθρώπων, όπως τού Βιολταΐρου ας πούμε.

Στην κορυφή της αυστραλιανής λίστας βρίσκεται η Κάρεν Αντριους, Λίμπεραλ βουλευτής από το Κουίνσλαντ με έξι ιδιοκτησίες σπιτιών. Ε, όχι και «μεγιστάνας» η κυρία με περιουσία έξι κ...σπιτια, όπως θα έλεγε και ο αλήστου μνήμης βουλευτής τού ΠΑ-

ΣΟΚ Γιαννόπουλος.

Εξί σπία περιουσία έχει και η Λίμπεραλ βουλευτής στη Βικτόρια, Gladys Liu.

Ενας ακόμη Λίμπεραλ βουλευτής με ιδιοκτησία έξι σπιτιών είναι ο Ian Goodenough, στη Δυτική Αυστραλία.

Πιο φτωχοί με μόνο πέντε σπίτια είναι ο γνωστός Εργατικός πολιτικός Τόνι Μπέρκ, η Εργατική βουλευτής Λίντα Μπέρνι, ο Εργατικός βουλευτής Τόνι Ζάππια στη Νότια Αυστραλία, η Εργατική γερουσιαστής Sue Lines στη Δυτική Αυστραλία, η Εργατική γερουσιαστής Deborah O'Neill στη ΝΝΟ και ο Λίμπεραλ γερουσιαστής στο Κουίνσλαντ Gerard Rennick.

Ο κ. Σκοτ Μόρρισον έχει κτηματική περιουσία μόνο το οικογενειακό σπίτι.

Χαρακτηριστικό είναι το γεγονός ότι στην Αυστραλία ένας αυθεντικός μεγιστάνας δισκατομμυριούχος, ο Κλάιβ Πάλμερ, δαπάνησε μια μεγάλη περιουσία για να διαφημίσει το κόμμα του και αντί για ψήφο τους οι Αυστραλοί τού είπαν να σταματήσει τις σπατάλες!

Στην Ελλάδα, το πρωθυπουργικό ζεύγος έχει 32 καταγραφές στο πεδίο της ακίνητης περιουσίας εκτός από μεγάλες καταθέσεις σε τραπεζικούς λογαριασμούς

Ο Ευρωβουλευτής τού ΣΥΡΙΖΑ, κ. Παπαδημούλης που έχει σημαντική περιουσία και υψηλές καταθέσεις μέσα στο 2018, προχώρησε στην αγορά οκτώ διαμερισμάτων.

Μάθημα στο πολιτικό ήθος από την Αυστραλία, είναι και η αντιμετώπιση της νίκης ή ήττας σε εκλογές από τους πολιτικούς ηγέτες.

Το περασμένο Σάββατο, μετά την συντριβή των Λίμπεραλ, ο Σκοτ Μόρρισον τηλεφώνησε στον Ανθωνι Αλμπανίζ για να τον συγχαρεί και να τού ευχηθεί καλή επιτυχία για το καλό της χώρας μας.

Ο Ανθωνι Αλμπανίζ ευχαρίστησε τον Σκοτ Μόρρισον για την μεγάλη προσφορά του σαν πρωθυπουργός, αλλά και την σύζυγο με τις κορούλες τού κ. Μόρρισον για την συμπαράσταση στον σύντροφο και πατέρα τους.

Και ενώ στην Ελλάδα εκλέγονται πρωθυπουργοί άτομα συνήθως από ρετιρέ, στην Αυστραλία ο νέος πρωθυπουργός μεγάλωσε χωρίς πατέρα μέσα σε φτωχική κατοικία με μητέρα που ζούσε με το επίδομα αναπηρίας. Να προσθέσω και πως ο πρώην πρωθυπουργός Μάλκολμ Τέρνμπουλ μεγάλωσε φτωχικά με τον πατέρα του χωρίς μητέρα. Σπεύδω, όμως, να προσθέσω ότι τα παιδιά στην Αυστραλία έχουν μεγαλύτερες ευκαιρίες για να διαπρέψουν, όσο ταπεινές και αν είναι οι καταβολές τους.